

SJÄTTE SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

EXAUDI

Joh 15:26 – 16:4

” Detta har jag talat till er för att ni inte skall komma på fall.”

Så säger Jesus i dagens evangelium. Det är ord som handlar om det kristna livet och som alla dessa texter som följer i söndagarna efter påskdagen, handlar de om att vara kristen, att vara Kristi lärjungar i världen, att vara en kristen kyrka i världen.

Att komma på fall, att gå under, av satan, Guds fiende, och han segrar? Är det detta som väntar eller lever vi tron och förblir i Jesus Kristus? Mycket av vårt liv kretsar mellan bekymmer och ren rädsla för att gå under. Hur ska det gå? Vad säger Jesus egentligen och det med avseende på oss?

Vi som är ofta bekymrade, vi är rädda, vi som känner på oss att vi så lätt förnekar Guds sanning i ord och gärningar: Kan vi vara kristna, kan vi vara en kristen kyrka?

För visst är vi sådana, eller hur? Ta detta med bekymmer. Är det något som följer oss varje dag, varje stund, så är det väl bekymmer, än för det ena och än för det andra. Ja det går inte en dag, utan att bekymrade tankar finns i oss och fyller hela vår tankevärld. Och många gånger, för att inte tala om de allra flesta, så menar vi att bekymren är viktiga, ja nödvändiga; bekymrade vi oss inte så skulle vår värld falla samman.

Och rädslan då? Hur är det med den? Ja är det något vi alla är, vi människor är så det rädda. Det behövs inte mycket för att skräcken ska lysa i ögonen och vi blir så rädda att vi inte vet var vi ska ta vägen. Vi alla som hör detta i dag vet att det är så med oss var och en. Rädslan finns där under ytan och hoppar fram när och var det händer något. Och kunde det vara på annat sätt? Vi lever ju hela tiden med denna framtid att vi en gång dör? Hur ska vi befria oss från rädslan? Vi vet ju att det kan hända olyckor och svårigheter när som helst? Hur ska vi kunna undgå att vara rädda?

Bekymrade och rädda, ja sådana är vi, men sådana var ju också Petrus, Jacob och Johannes och alla Jesu lärjungar. Det visar både deras ord och inte minst deras handlingssätt. Och ännu mer frapperande är att Jesus visste det. Han visste exakt hur det var med var och en av hans lärjungar.

Och likadant är det i dag att han vet och känner oss var och en. Och för att vi ska förstå vad han säger till oss i dag, ska vi peka på vad han säger till lärjungarna också före sitt lidande. *”Era hjärtan ska inte vara oroliga, tro på Gud, tro också på mig”*. Och han säger : *”Min frid ger jag er”*

Tänk efter vad det innebär. Att Jesus hade frid, det kan man förstå, eftersom han fullgjorde i allt sin himmelske Faders vilja. Men här säger han, att den frid han själv förvärvat och äger, den ger han åt oss: *”Min frid ger jag er”*. Kan något högre tänkas, än att du får frid i ditt hjärta genom att han ger dig det? Kan det finnas något bättre att vinna här i världen än att få frid i sitt hjärta? Och få frid som en gåva

utan att ha givit något, gjort något, förvärvat eller köpt något för det? Det är just detta han säger: *"Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa."*

Inte vara modlösa, inte vara rädda. Friden kommer från Jesus. Han ger den åt dig. Han har förvärvat den åt dig och han ger förlåtelse för ALLA dina synder och det för sin egen skull. Vilken frid! Han kommer med sitt ord i dag och med det ordet skänker han dig frid. Ser du, det är så han handlar och vet du, det är förutsättningen också i denna text där han talar om att vara kristen i världen. För tar vi emot denna frid som Jesus ger, se då får allt annat ett nytt och annorlunda perspektiv.

Jag får till och med ett nytt perspektiv på min nästa. Jag vet att han eller hon, hur vederbörande än är, är i precis samma situation som jag själv. Jag vet att Gud bevisat mig en sådan kärlek som övergår allting. Kan då jag som fått detta goda, svara min nästa med ondska, med avund och allt annat ont? Är det inte så, när jag fått allt detta, att jag av det också kan bevisa kärlek mot min nästa som är i samma situation som jag själv? Ja det blir viktigt att också visa för min nästa vilken nåd och godhet Gud har och ger.

Se då, faror, sjukdomar, olyckor, allt sådant händer, men inget av detta kan ta bort den frid som Jesus ger. Ja vad som än sker har Gud omsorg om oss. Det säger Jesus. Och han säger också att vi inte ska frukta den som kan dräpa kroppen, fastmer ska vi frukta att släppa taget om nåden och förlåtelse i Kristus, för gör vi det och lyssnar till den onde fiende som vill röva detta från oss, då har vi ingen frid och världen kan inte ge den. Då förnekar vi Kristi namn, Frälsarenamnet och kommer på fall. Men flyr vi till Frälsaren Jesus och bejakar vi Frälsarenamnet, då säger han att han inte ska förneka oss. Han ska tvärtom bejaka oss. Och han har givit oss sina löften, för att vi inte ska komma på fall.

Tänk nu därför på att hålla dig till Herren och Frälsaren, att inte ge upp den hållningen, varken hemma eller i arbetet, varken på dagen eller natten, på jobbet eller fritiden. Han är Frälsaren och Herren i varje stund. Han hör våra böner i vilka situationer vi än är. Han är närvarande hela tiden.

Och ställer du dig till sist frågan om allt detta med Nåden och Friden som Jesus ger, om den består för dig och det för din hela levnad. Då kan du vara viss om att det han lovat och sagt, det håller nu och på den yttersta dagen. Du får instämma i apostelns ord:

"Jag är förvissad om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, det nuvarande eller det kommande eller krafter eller höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek som är i Kristus Jesus, vår Herre." (Rom 8; 38 f)

*Nämn mig Jesus,
Han är livet
Han är min rättfärdighet
Han för mig sitt liv har givit
Mig förvärvat salighet*

*Intet annat, än allena
Jesu nåd, förtjänst och blod
Kan från all min synd mig rena
Göra saken för mig god.*

Amen